

paa Forhaand vilde have vidst, at dette Bidrag af 10 Øre pr. Tønde Hartkorn ikke er fastsat til Imødegaelse særlig af Mund- og Klovesygen. Det ærede Medlem har overordentlig megen Ret, naar han siger, at de 10 Øre hjælpe her ikke meget; nej, det er sandt, det gøre de ikke, men naar det ærede Medlem ser Loven efter, vil han se, at det end ikke drejer sig om Mund- og Klovesyge alene, men at det drejer sig om alle de Sygdomme, som ere nævnte i § 2: Miltbrand, Mund- og Klovesyge, Faarekopper, ondartet Klovesyge, Skab o. s. v., o. s. v., og saa hedder det i § 8, sidste Stykke, med Hensyn til Amtets Deltagelse i Udgifterne: „Naar det ved et Regnskabsaars Udgang viser sig, at en Amtskommunes samtlige Udgifter i Henhold til nærværende Lov overstige et Beløb af 10 Øre for hver Tønde af Amtsrads-kredsens Hartkorn, bliver det overskydende Beløb at godtgøre Amtskommunen af Statskassen. Ligeledes godtgør Statskassen Staden København og Købstæderne, disse tagne amtsvis, den Del af de omhandlede Udgifter, som i Regnskabsaaret overstiger et Beløb af 2½ Øre pr. Individ af Folketallet“. Men disse Bestemmelser ere selvfølgelig ikke indsatte i Loven af Hensyn til Mund- og Klovesygen, hvor der er eller kan blive Tale om at slaa Besætningerne ned i stort Omfang; men jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg paa ingen Maade afviser Tanken om ved en eventuel Revision af Loven at komme ind paa et større Bidrag end de nuværende normerede 10 Øre; der kan nok være Tale om at forhøje de 10 Øre til et noget højere Beløb, men ikke til et Beløb, der faar nogen virkelig Indflydelse paa det Spørgsmaal, om Amtene bør deltage i Erstatning i Anledning af Nedslagning under en Mund- og Klovesygeepidemi i et Omfang, der betyder noget. Jeg skal nævne for det ærede Medlem, hvad det, der her er Tale om, i Praksis betyder. Lad os f. Eks. tage Odense Amt. Der er der faktisk forefaldet 242 Tilfælde. Nu tænker jeg dette Tal som Følge af Nedslagning begrænset saaledes, som jeg før eksempelvis nævnedes, til det halve, nemlig 121. Saa staa vi altsaa overfor følgende Regnestykke: 121 Gange 20 Gange 250, det bliver 605,000 Kr. i Odense Amt. Hvis vi havde slaet ned

i alle Tilfælde, hvor der kunde være Tale om at slaa ned efter det ærede Medlems Princip og Betragtning, vilde det for Odense Amt have medført en Udgift af 605,000 Kr. Fordelt paa Amtets 31,500 Td. Hartkorn er det ca. 20 Kr. pr. Tønde Hartkorn. Nu kan man jo sige: De skulle ikke betale 20 Kr., lad dem betale 5 Kr. eller 10 Kr. — jeg ved ikke, hvilket Forhold det ærede Medlem vil have frem der. Men jeg vil blot sige, at det gaar ikke an at lægge noget synderligt over paa Amtshartkornet og samtidig lade Afgørelsen af, om der skal slaas ned eller ej, bero hos Landbrugsministeren. Det siger sig selv, at det ikke kan lade sig gøre. Nedslagningen foretages ikke for den Mands Skyld, hvis Besætning er angreben; han vil i de fleste Tilfælde helst, at der ikke skal finde Nedslagning Sted. Den foretages, kan man sige, for Naboernes Skyld, men i videre Forstand foretages den for Landsdelens Skyld. At man slaar en Besætning ned i Ribe eller Vejle Amt, er ikke blot for det Sogns Skyld, hvor Besætningen staa, men af Hensyn ogsaa til Amtene Nord paa lige op til Aalborg, og saa er det ganske rimeligt, at de skulle bidrage til de Udgifter, som disse forebyggende Forholdsregler medføre. Jeg gentager, at det gaar ikke an at lægge store Byrder paa Amtshartkornet og saa lade Bestemmelsen om Nedslagning bero hos Landbrugsministeren. Og det bliver ikke bedre, om Landbrugsministeren skal sættes under Kontrol af Finansudvalget i saa Henseende. Medmindre da Finansudvalget siger: Vi skulle være økonomiske og give Landbrugsministeren Ordre til at lade være at slaa ned.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger angaaende Udførselsforholdene. Efterhaanden ere de forskellige Landsdele blevne lukkede. Jylland alene ligger aabent. Den 1ste December maatte jeg ved Bekendtgørelse lukke for Sjælland. Der havde forlængst været lukket for Fyn, Lolland-Falster og de derunder liggende Øer. Vi have i Landbrugsministeriet stedse haft Føling med de tyske Myndigheder, saaledes at vi vare nogenlunde sikrede mod at blive overraskede ved et tysk Indførselsforbud. I Midten af December erfarede vi, at der var alvorlig Uro paa den anden Side Græn-